

Teatre lliure

© Elisabeth Carecchio

un amour impossible

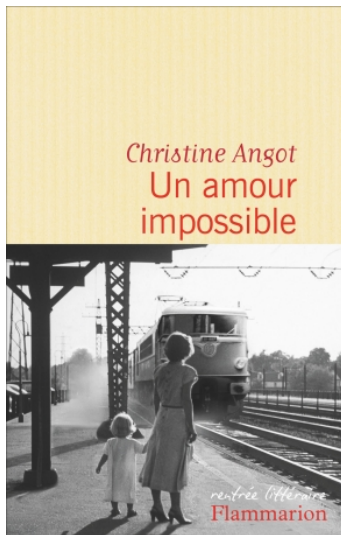
a partir de la novel·la de **Christine Angot**

adaptada per l'autora

direcció **Célie Pauthe**

CDN Besançon Franche-Comté

Versió teatral de la novel·la homònima de **Christine Angot** adaptada per l'autora. La relació entre una mare, **Bulle Ogier**, i una filla, **Maria de Medeiros**. I el silenci terrible causat per l'incest del pare. Violència, rebuig i amor.

La novel·la *Un amour impossible*, va ser publicada per **Flammarion** el 2015, i va rebre el premi **Décembre** aquell mateix any.

més informació <https://goo.gl/HuXksS>

L'espectacle que us presentem es va estrenar el 7 de desembre del 2016 al **CDN Besançon Franche-Comté**.

més informació <https://goo.gl/6gxxjD>

Montjuïc – de l'1 al 3 de febrer

Un amour impossible

a partir de la novel·la de **Christine Angot** direcció **Célie Pauthe**

intèrprets **Maria de Medeiros** i **Bulle Ogier**

adaptació **Christine Angot** / col·laboració artística **Denis Loubaton** /
escenografia **Guillaume Delaveau** / vestuari **Anaïs Romand** / il·luminació
Sébastien Michaud / música i so **Aline Loustalot** / vídeo **François Weber**

ajudanta de direcció **Marie Fortuit** / cap tècnic **Yann Argente** / regidoria **Nicolas Gauthier** i **Mathieu Lontananza** / tècnic de llums **Philippe Ferreira** / tècnic de vídeo **Olivier Petitgas** i **François Weber** / tècnic de so **Johann Gilles**

construcció d'escenografia **Jean-Michel Arbogast**, **David Chazelet**, **Dominique Lainé**, **Pedro Noguera**, **Antoine Peccard** / pintura **Denis Cavalli**, **Ghislaine Jolivet-Cavalli** i **Sybil Kepeklian** / confecció de vestuari **Margot Destrade-Loustau** i **Anne Versel** / accessoris **Florence Bruchon** amb l'ajut de **Manon Flamion** i **Mathias Jacques**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **CDN Besançon Franche-Comté**

agraïments **Edith Vallée**

espectacle en francès sobretitulat en català

durada **1h. 40 sense pausa**

seguiu #UnAmourImpossible al twitter

horaris divendres a les **20:30h.** / dissabte a les **19h.** / diumenge a les **18h.**

preus **29€ / 26€** compra avançada / **24,50€** amb descompte / **18€** Tarifa Plana Abonament Espectador (per a entrades fora d'abonament) / **15€** grups universitaris, Carnet Jove, -30 i tarifa Última Fila / **9€** Generació Lliure (últim minut) / **7€** grups de secundària

Una dona explica com es van conèixer els seus pares, una treballadora de la Seguretat Social de Châteauroux i un parisenc erudit, fill d'una família burgesa.

De la seva relació d'amor, tan intensa com curta, en va néixer una filla. A la darreria dels anys 1950, el pare no es va voler casar per no unir les dues classes socials.

La història d'amor es va convertir, doncs, en el preludi d'una altra: la que uneix mare i filla en l'absència del pare. Un amor incondicional, fonament d'una vida feliç.

Quan la nena va ser adolescent, el pare va reprendre amb totes dues una relació esporàdica. Passats els anys, la mare descobreix que ell va estar abusant de la filla durant molt de temps i pateix un gran xoc.

Com pot sobreviure l'amor maternal –l'amor per la mare i l'amor de la mare–, com pot tornar a ser possible?

Com es defineix i es retroba, a l'interior de tantes percepcions ocultes?

CDN Besançon Franche-Comté

Célie Pauthe va quedar trasbalsada per la força de la novel·la de Christine Angot, amb els ressos profunds que provoca en tots nosaltres.

En escena, mare i filla –interpretades per **Bulle Ogier** i **Maria de Medeiros**– es troben després d’anys de conflicte i, finalment, parlen. Juntes refan el camí de la tragèdia que les va distanciar.

Apartant l’espectre de la culpabilitat de la mare, que no va saber veure ni dir el que passava, repensen la seva història des del punt de vista del perquè, de l’arrel política i social de la violència, infiltrant-se insidiosament en les conductes més íntimes damunt les quals es va alçar la relació.

Això genera una força immensa. La força de no situar-se com a víctimes, sinó més aviat com a desencriptadores i, per tant, actrius d’una història en moviment.

la premsa ha dit...

Per primera vegada, Christine Angot adapta ella mateixa una de les seves novel·les al teatre, i és un èxit. Estrenada el desembre del 2016, al Centre dramatique national de Besançon Franche-Comté, dirigit per Célie Pauthe, l'espectacle uneix dues actrius magnífiques, Maria de Medeiros i Bulle Ogier. L'una fa el paper de la mare, l'altre el de la filla, en la veritat dolorosa, passional i amadora del seu amor impossible.

Brigitte Salino (Le Monde)

[...] Célie Pauthe sap portar a escena aquests deserts de l'ésser en un espai gegant, amb prou feines il·luminat. [...] En flaixbac, però raonablement articulats – en el qual les dues actrius Maria de Medeiros i Bulle Ogier troben miraculosament els secrets del pas del temps - la filla, la dona encarnen cadascuna el seu camí. [...] Bulle Ogier està admirable en el domini d'ella mateixa. No actua mai, és.

Fabienne Pascaud (Télérama)

D'una de les seves novel·les més boniques, Christine Angot n'ha fet una peça nuada a l'entorn de dos únics personatges, encara més trasbalsadors perquè els encarnen unes intèrprets profundes, audaces, Bulle Ogier i Maria de Medeiros, que saben imposar la complexitat dels éssers de manera magistral.

Armelle Héliot (Le Figaro)

Les actrius. Màgiques. Còmplices. En estat de gràcia. Passant amb la mateixa evidència de l'edat de la infantesa a la de l'adolescència o a la de dona adulta, Maria de Medeiros és la filla, un doble de Christine Angot, rebel, fràgil, que es busca ella mateixa i busca l'amor. Bulle Ogier és Rachel, la seva mare culpable, impenetrable, però vibrant de vida interior fins i tot en els silencis, tancada el els seus secrets. Totes dues, d'una humanitat trasbalsadora.

Didier Méreuze (La Croix)

L'espectacle, estrenat a Besançon i ara en cartell a l'Odéon-Berthier, transforma l'autoficció d'Angot en una tragèdia íntima i subversiva, amb vocació universal. Per aconseguir-ho, ha calgut una trobada. [...] Christine Angot va tenir una bona inspiració responant les peticions de Célie Pauthe, directora del CDN de Besançon i sensible directora d'escena. [...] En un decorat mínim i estilitzat, que fa amb encert de buit i de clarobscur, Pauthe orquestra un duo fi, en el qual, més que un amor impossible, s'expressa el 'gairebé amor' que uneix/separa mare i filla, ferides.

Philippe Chevilley (Les Échos)

Com supera el pas del temps el vincle entre mare i filla? Després de la dificultat de compartir un amor a tres bandes (*Aglavaine et Sélysette*), la incapacitat d'estimar per part de l'home (*La Bête dans la jungle* seguida de *La Maladie de la mort*), els impediments per a l'amor (*Bérénice*), Cécile Pauthe continua la seva recerca per les variacions de les formes, la ineptitud o, com a mínim, les dificultats de l'amor. A l'espectacle, el primer amor impossible és rebutjat d'entrada per la negativa de l'home de considerar una veritable unió amb una dona provinent d'una modesta família jueva, i el segon, entre la mare i l'infant, fruit d'aquesta relació, és un amor profundament ferit.

Léna Martinelli (*Les Trois Coups*)

l'autora

Christine Angot

Rachel Schwartz, la seva mare, va néixer a Châteauroux l'any 1931, i va conèixer Pierre Angot el 1958, que venia a treballar de traductor a la base americana de la Martinerie. La va avisar que no s'hi casaria però van decidir tenir un fill, i va tornar a París a la fi del seu contracte i abans del naixement de Christine, que va ser inscrita a l'ajuntament de Châteauroux, amb el nom de Christine

Schwartz. El 1972, la llei de la filiació permet als fills naturals ser reconeguts a posteriori pel seu pare, previ acord de la família legítima.

Rachel Schwartz informa Pierre Angot de l'existència d'aquesta llei, accepta reconèixer Christine i la seva dona hi està d'acord. Per l'estat civil es converteix llavors en Christine Angot. La mare i la filla es traslladen a Reims. Entra a l'escola Notre-Dame, passa el bac, i estudia Dret a la Universitat. Obté un DEA de Dret Internacional Públic, i després una beca per estudiar al Collège d'Europe de Bruges. En aquest temps, comença a escriure. Durant sis anys, els manuscrits que envia als editors li retornen. *Vu du ciel* es publica finalment el 1990 a la col·lecció L'Arpenteur de Gallimard. Després venen dos llibres més, que passen desapercebuts. La seva quarta novel·la, *Interview*, ve refusada. L'informe de lectura diu haver estat colpit per *Léonore, toujours*, i afirma que és perillosa per als seu entorn. De Bruges va a Niça, de Niça a Montpeller, on torna a buscar editor, fins que Jean-Marc Roberts publica *Interview* a Fayard el 1995. L'èxit li arriba el 1999 amb *L'Inceste*. El 2000 s'instal·la a París. Escriu *Pourquoi le Brésil?* i *Les Désaxés* a Stock, sempre amb Jean-Marc Roberts, que deixa el 2006 per Teresa Cremisi a Flammarion, on publica *Rendez-vous*. El 2007 Andrew Wylie li proposa fer-li d'agent, signa llavors amb Seuil el 2008 per a *Le Marché des amants*, abans de retrobar Teresa Cremisi a Flammarion per a *Les Petits* el 2011, *Une Semaine de vacances* el 2012, *La Petite Foule* el 2014 i després *Un Amour impossible* el 2015, amb el qual obté el Premi Décembre.

més informació <https://www.anagrama-ed.es/autor/angot-christine-1336>

la directora

Célie Pauthe

Debuta com a ajudanta de direcció de Ludovic Lagarde, Jacques Nichet, Guillaume Delaveau, Alain Ollivier i Stéphane Braunschweig. El 2001 integra la Unitat nòmada de formació en direcció d'escena al CNSAD. El 1999, treballa amb Pierre Baux i Violaine Schwartz a *Comment une figue de paroles et pourquoi*, de Francis Ponge. El 2003, dirigeix *Quartett* de Heiner Müller al Théâtre national de Toulouse (Premi Révélation théâtrale del Sindicat de la crítica); després, el 2005, al TNS, *L'ignorant et le Fou* de Thomas Bernhard. Munta *La Fin du commencement* de Sean O'Casey a l'Studio de la Comédie-Française el 2007, i un any després, *S'agite et se pavane* d'Ingmar Bergman al Nouveau Théâtre de Montreuil. El 2011, munta *Train de nuit* per Bolina de Nilo Cruz a la biennial de creació *Odyssées en Yvelines*. De 2010 a 2013, és artista associada a La Colline théâtre national. Estrena *Long voyage du jour à la nuit* d'Eugene O'Neill; amb Claude Duparfait, col·labora en la direcció de *Des arbres à abattre* a partir de la novel·la de Thomas Bernhard; *Yukonstyle* de Sarah Berthiaume, una autora jove del Quebec (estrena mundial) i el 2014, *Aglavaine et Sélysette* de Maurice Maeterlinck. Des del setembre de 2013, dirigeix el CDN Besançon Franche-Comté on estrena el 2015 *La Bête dans la jungle* i *La Maladie de la mort*, a partir de Henry James i Marguerite Duras; i el 2016, col·labora amb Claude Duparfait en la direcció de *La Fonction Ravel*. D'altra banda, treballa amb la plataforma *Siwa* en un projecte sobre *L'Orestíada* d'Èsquil, en un equip francoiraquià.

més informació <https://www.cdn-besancon.fr/celie-pauthe>

les intèrprets

Bulle Ogier

Debuta en teatre a l'inici dels anys 60 del segle xx, amb un grup de joves actors dirigits per Marc'O en diverses peces, escrites i dirigits per ell. Va ser un teatre que, durant set anys, va revolucionar un cert públic i va participar en un moviment que ja anunciava el del 1968.

Amb Marc'O també va fer les primeres passes en cinema, amb *Les Idoles*, i més endavant va treballar amb Jacques Baratier, Jean Douchet i Jacques Rivette, es va donar a conèixer al gran públic.

Amb *L'Amour fou*, de Jacques Rivette (1969), s'inicia una llarga relació artística amb aquest gran cineasta en sis pel·lícules, que la porta a cosignar els guions de *Céline et Julie vont en bateau* (1974) i *Le Pont du Nord* (1981).

Aquest va ser l'inici d'una carrera especialitzada i exigent, que arriba als més de 70 llargmetratges, un fet que converteix Ogier en una de les grans presències del cinema contemporani. Una carrera en la qual ha treballat amb alguns dels directors de més talent de la seva època: René Allio, Alain Tanner, André Téchiné, André Delvaux, Barbet Schroeder, Claude Lelouch, Luis Buñuel, Edouard Molinaro, Daniel Schmid, Werner Schroeter, Yannick Bellon, Marguerite Duras, Rainer Werner Fassbinder, Robert Franck, Mosché Mizrahi, Xavier Beauvois, Tony Marshall, Marion Vernoux, Olivier Assayas, Yves Angelo, Raul Ruiz, Claude Chabrol, Noémie Lvovsky, Manoel de Oliveira, Sophie Filière, Latif Lahlou, Pascal Rabaté, Otari Iosseliani o Benoît Graffin.

Paral·lelament, Bulle Ogier ha estat una de les intèrprets predilectes de Luc Bondy, que la va dirigir a *Terre étrangère* de A. Schnitzler, *Le Conte d'hiver* de W. Shakespeare i *Gabriel Borkman* de H. Ibsen (com a contrafigura de Michel Piccoli en aquestes tres peces), *Une Pièce espagnole* de Yasmina Reza (2004) i *Les Fausses confidences* de Marivaux (2015). Amb Bondy també va fer gira amb *Terre étrangère* (1986) i *Les Fausses confidences* (2016).

Ha estat també intèrprets de peces de Marguerite Duras: *Des journées entières dans les arbres*, dir. J. L. Barrault; *Savannah Bay*, *Navire Night* i *Eden Cinéma*. Va ser la intèrprets predilecta de Claude Régy: *L'Eden Cinéma* (1977), *Le Navire night* (1979) de Marguerite Duras, *Grand et petit* (1982), *Le Parc* (1986) de Botho Strauss i *Homme sans but* d'Arne Lygre (2007).

També va treballar amb Patrice Chéreau a *Le Temps et la chambre* de Botho Strauss (1991), *Rêve d'automne* de Jon Fosse (2010), i amb Roger Planchon, Marie-Louise Bischofberger, Yves Beaunesne i Georges Lavaudant.

En l'àmbit de la televisió, també ha participat en una vintena de films, especialment sota la direcció de Michel Soutter, Peter Kassovitz i Josée Dayan.

més informació <https://goo.gl/utWS1B>

Maria de Medeiros

Maria de Medeiros va néixer a Lisboa en una família d'intel·lectuals. La seva mare és periodista i el seu pare, pianista, compositor i cap d'orquestra. Passa la infantesa a Viena, abans de tornar amb els seus pares a Lisboa, després de la Revolució dels clavells el 1974.

Es va escolaritzar al Lycée Français. quan tenia quinze anys, va fer el seu primer paper de cinema a *Silvestre* de João César Monteiro. Encara adolescent, comença a entrar en el teatre clàssic sota la direcció de Philippe Fridman. Als divuit anys, s'instal·la a

França i inicia estudis de filosofia abans d'entrar a l'ENSATT, a la classe de Brigitte Jaques, i després al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París. Va ser alumna de Michel Bouquet i de Jean-Pierre Vincent. Alhora, va treballar al Théâtre de l'Athénée, amb *Elvire Jouvet 40*, dir. Brigitte Jaques. La peça es va remuntar tres anys després a París i va fer gira per molts països d'arreu del món.

Més endavant, alternarà peces de teatre a París i el rodatge de pel·lícules en diversos països. Interpreta, entre altres, Corneille, Federico García Lorca, Mairêt, Calderón, dirigida per Brigitte Jaques, Jorge Lavelli, Jean-Marie Villégier o José Luis Gómez, als Théâtres Nationaux de Chaillot, La Colline, L'Odéon i Strasbourg. Va dirigir la comèdia musical *Zazou*, amb Jérôme Savary.

Paral·lelament, fa gira per França amb Chantal Ackerman, Christine Laurent, Suzanne Schiffman, Jean-Charles Tacchella, Serge Moati, Didier Le Pêcheur, Bernard Rapp, Christian de Chalonges, Gérard Pullicino, John Lvoff, Patrick Braoudé, Richard Berry, Marjane Satrapi, Pascal Rabaté, Mehdi Ben Attia i Eugène Green, entre altres.

Als Estats units, participa en produccions com *Henry & June*, de Philip Kaufman, o *Pulp Fiction*, de Quentin Tarantino. També fa gira diverses vegades amb el canadenc Guy Maddin.

En tots aquests anys, es manté molt fidel al cinema portuguès, i treballa sota la direcció de Manoel de Oliveira, Teresa Villaverde, Luis Galvão Telles, Joaquim Leitão i Serge Tréfaut.

Al Brasil, col·labora amb Miguel Faria a *Xangô de Baker Street* i amb Luiz Villaça a *O Contador de histórias*. El 2016, roda amb Marcelo Galvão, *O Matador*.

Entra al cinema espanyol amb *Macho* de Bigas Luna, *El detective y la muerte* de Gonzalo Suárez, *Airbag* de Juanma Bajo Ulloa i més recentment, *100 metros* de Marcel Barrena.

A Itàlia, ha fet de protagonista d'*Il resto di niente* d'Antonietta de Lillo, *Riparo* de Marco Puccioni, *Honolulu Baby* de Maurizio Nichetti i *Il compleanno* de Marco Filiberti. També ha rodat amb Abel Ferrara a *Pasolini*.

Ha rodat a Mèxic *Dos Fridas*, d'Ishtar Yasin, a partir de la figura de Judith Ferreto, la infermera de Frida Khalo. En televisió, ha treballat en films de Joyce Buñuel o Robert Enrico, ha estat protagonista de la sèrie *Vénus et Apollon* de Tonie Marshall, al canal Arte, i ha participat en les sèries d'HBO al Brasil, *L'Hypnotiseur* i *PSI*. El 2016 va fer un *Square Artiste* per a Arte.

A banda de la seva activitat com a actriu, des dels 20 anys també dirigeix cinema, com ara *Fragment II*, a partir de la peça de Samuel Beckett, i *La Mort du Prince*, a partir de la peça de Fernando Pessoa. El 1999 roda el seu primer llargmetratge, *Capitaines d'Avril* (Selecció oficial a Cannes 2000) sobre la Revolució dels clavells, amb el qual obté el Grand Prix de la Mostra Internacional de São Paulo al Brasil, el Globo de Ouro al millor film a Portugal i nombrosos premis del públic a France. Segueixen dos documentals, *Je t'aime, moi non plus* –Artistes i crítica i Reparebem– i *Les yeux de Bacuri*. Aquest últim s'emporta el Premi del jurat al Millor Film estranger, el Premi de la Crítica i el Premi Don Quichotte al Festival de Gramado. També va sortir guanyadora del Festival de Cine Político de Buenos Aires (FICIP). La seva correspondència filmada amb la filòsofa Stéphane Zagdanski, *Entre deux inconnus*, es va exhibir el setembre 2016 a la Galerie Eric Dupont de París. Com a actriu, ha rebut el Premi Gérard Philippe 1990 i nombrosos guardons en festivals internacionals de cinema. També ha rebut la Coppa Volpi a la millor actriu al Festival de Venècia pel film *Três irmãos* de Teresa Villaverde. Dos Globos de Ouro a la

millor interpretació per *Adam et Eve* i *Capitaines d'Avril*. Va ser nomenada Officier des Arts et des lettres i Artista per la Pau de la UNESCO.

També té una carrera com a cantant i compositora. Ha publicat tres àlbums -*A little more blue*, *Péninsules et Continents* i *Pájaros Eternos*- i ha fet nombroses col·laboracions artístiques i gires internacionals. El 2016, va interpretar al Festival d'Avignon *Les Bêtes*, de Charif Ghattaz, dirigida per Alain Timàr. Un dels seus projectes recents ha estat l'adaptació al cinema de la peça *À nos enfants* de Laura Castro, de la qual va fer gira teatral pel Brasil durant tres anys.

més informació <https://goo.gl/PbkSRT>

aquest espectacle forma part del recorregut

PATRIARCAT

com també els espectacles següents:

DOGVILLE: UN POBLE QUALSEVOL

de **Lars Von Trier** dramaturgia **Pau Miró**

direcció **Sílvia Munt**

Montjuïc - del 9/05 al 9/06

DOLORS

idea original **Meritxell Yanes**

dramaturgia **Eulàlia Carrillo, Cristina Clemente i Marilia Samper**

direcció **Sergi Belbel, Cristina Clemente i Marilia Samper**

Gràcia - del 22/05 al 9/06